ROZHODNUTÍ RADY 2010/127/SZBP

ze dne 1. března 2010

o omezujících opatřeních vůči Eritreji

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 29 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Rada Evropské unie přijala dne 16. února 2009 společný postoj 2009/138/SZBP o omezujících opatřeních vůči Somálsku [1], kterým se provádí rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1844 (2008), kterou se zavádí omezující opatření vůči osobám, které se snaží překazit nebo zablokovat mírový politický proces, či osobám, které hrozí prozatímním federálním orgánům Somálska nebo misi Africké unie v Somálsku (AMISOM) silou, nebo podnikají kroky, které narušují stabilitu v Somálsku nebo regionu.

(2) Dne 14. ledna 2009 přijala Rada bezpečnosti OSN rezoluci č. 1862 (2009) týkající se hraničního sporu mezi Džibutskem a Eritreou a jeho možného dopadu na místní stabilitu a bezpečnost.

(3) Dne 23. prosince 2009 přijala Rada bezpečnosti OSN rezoluci č. 1907 (2009), kterou se uvaluje embargo na zbraně vůči Eritreji a vyzývá všechny státy, aby prostřednictvím svých vnitrostátních orgánů a v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy a mezinárodním právem kontrolovaly na svém území, včetně přístavů a letišť, veškerý náklad pocházející z Eritreje nebo do ní směřující, pokud má dotyčný stát k dispozici informace, na jejichž základě je možné se domnívat, že náklad obsahuje věci, jejichž dodávání, prodej, převoz či vývoz jsou zakázány podle této rezoluce nebo podle všeobecného a úplného zbrojního embarga uvaleného na Somálsko podle bodu 5 rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 733 (1992), rozpracované a pozměněné dalšími rezolucemi.

(4) Rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1907 (2009) rovněž zavádí omezující opatření vůči jednotlivcům a subjektům, včetně nejen eritrejského politického a vojenského velení, jež určil výbor, který byl zřízen podle rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 751 (1992), rozšířené rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1844 (2008).

(5) K provedení některých opatření je nezbytná další činnost Unie,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zabránily prodeji nebo dodávkám zbrojního a souvisejícího materiálu všech typů včetně zbraní a střeliva, vojenských vozidel a vojenského vybavení, polovojenského vybavení a náhradních dílů k výše uvedenému materiálu, do Eritreje státními příslušníky členských států nebo z území členských států nebo za použití plavidel či letadel pod jejich vlajkou, bez ohledu na to, zda tento materiál pochází z jejich území či nikoliv.

2. Zakazuje se přímé nebo nepřímé poskytování technického poradenství, výcviku, finanční nebo jiné pomoci, které souvisí s vojenskou činností, nebo poskytování, výroba, údržba či používání věcí uvedených v odstavci 1 státními příslušníky členských států nebo z území členských států do Eritreje.

3. Zakazuje se rovněž pořizování věcí uvedených v odstavci 1 z Eritreje, ať už z tohoto území pocházejí či nikoli, státními příslušníky členských států nebo za použití plavidel či letadel pod vlajkou členských států, jakož i poskytování technické pomoci, výcviku, finanční či jiné pomoci spojené s vojenskými činnostmi, nebo poskytování, výroba, údržba či používání věcí uvedených v odstavci 1 ze strany Eritreje státním příslušníkům členských států.

Článek 2

1. Členské státy prostřednictvím svých vnitrostátních orgánů a v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy a mezinárodním právem kontrolují na svém území, včetně přístavů a letišť, každý náklad pocházející z Eritreje nebo do ní směřující, jestliže mají k dispozici informace, na jejichž základě je možné se domnívat, že náklad obsahuje věci, jejichž dodávka, prodej, převoz či vývoz jsou zakázány podle tohoto rozhodnutí.

2. Na letadla a plavidla přepravující náklad do Eritreje nebo z ní se vztahuje povinnost poskytnout dodatečné informace před příjezdem a před odjezdem o veškerém zboží, které je přiváženo do členského státu nebo je z něj vyváženo.

3. Pokud členské státy objeví věci, jejichž dodávka, prodej, převoz či vývoz jsou zakázány podle tohoto rozhodnutí, zajistí je a odstraní (zničením či znehodnocením).

[1] Úř. věst. L 46, 17.2.2009, s. 73.

Článek 3

Omezující opatření podle článku 4, čl. 5 odst. 1, čl. 6 odst. 1 a 2 se ukládají vůči osobám a subjektům, včetně nejen eritrejského politického a vojenského velení, jakož i včetně vládních a polostátních subjektů, nebo jakýchkoli osob či subjektů jednajících jejich jménem nebo pod jejich vedením, určených výborem zřízeným na základě rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 751 (1992), rozšířené rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1844 (2008) (dále jen „Výbor pro sankce“) jako:

— osoby či subjekty, které porušily zbrojní embargo a související opatření podle článku 1;

— osoby či subjekty, které z Eritreje poskytují pomoc ozbrojeným opozičním skupinám, jejichž cílem je destabilizovat region;

— osoby či subjekty, které brání provádění rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1862 (2009) týkající se Džibuti;

— osoby či subjekty, které ukrývají, financují, podporují, organizují, cvičí či podněcují jednotlivce či skupiny k páchání násilných či teroristických činů vůči jiným státům či jejich občanům v regionu, nebo činnost takových osob či skupin usnadňují;

— osoby či subjekty, které brání vyšetřování či práci monitorovací skupiny, která byla znovustavena rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1853 (2008).

Příslušné osoby a subjekty jsou uvedeny v příloze.

Článek 4

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zabránily přímým nebo nepřímým dodávkám, prodeji či převozu zbrojního a souvisejícího materiálu všech typů včetně zbraní a střeliva, vojenských vozidel a vojenského vybavení, polovojenského vybavení a náhradních dílů pro výše uvedený materiál a přímému či nepřímému poskytování vojenské pomoci či výcviku, finanční a jiné pomoci, včetně investování, brokerských či jiných finančních služeb spojených s vojenskou činností, nebo poskytování, výrobě, údržbě či užívání zbraní a vojenského vybavení státními příslušníky členských států nebo z území členských států nebo za použití plavidel či letadel pod vlajkou členských států osobám a subjektům uvedeným v článku 3.

Článek 5

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zabránit tomu, aby na jejich území vstupovaly nebo přes ně projížděly osoby uvedené v článku 3.

2. Odstavec 1 nezavazuje členské státy k odmítnutí vstupu svých státních příslušníků na své území.

3. Odstavec 1 se nepoužije, pokud Výbor pro sankce v jednotlivých případech stanoví, že cesta je odůvodněna humanitární potřebou, včetně náboženské povinnosti, nebo pokud Výbor pro sankce dojde k závěru, že by výjimka mohla jinak podpořit cíle, kterými jsou mír a stabilita v regionu.

4. Pokud členský stát povolí podle odstavce 3 osobám určeným Výborem pro sankce vstup na své území nebo průjezd přes ně, je toto povolení omezeno na účel, pro který bylo uděleno, a na osoby, kterých se týká.

Článek 6

1. Zmrazují se veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje přímo či nepřímo vlastněné nebo ovládané osobami či subjekty uvedenými v článku 3.

2. Osobám ani subjektům uvedeným v odstavci 1 nebo v jejich prospěch nesmějí být přímo ani nepřímo zpřístupněny žádné finanční prostředky ani hospodářské zdroje.

3. Členské státy mohou udělit výjimky týkající se opatření uvedených v odstavcích 1 a 2 v případě finančních prostředků a hospodářských zdrojů, které jsou:

a) nezbytné k úhradě základních výdajů, včetně úhrad za potraviny, nájemné nebo hypotéku, léky a lékařské ošetření, daně, pojistné a poplatky za veřejné služby;

b) určeny výlučně k úhradě přiměřených profesních odměn a k náhradě výdajů spojených s poskytováním právních služeb;

c) určeny výlučně k hrazení poplatků nebo nákladů na služby v souladu s vnitrostátním právem, na běžné vedení nebo správu zmrazených finančních prostředků a hospodářských zdrojů;

d) nezbytné pro úhradu mimořádných výdajů, po oznámení dotyčného členského státu Výboru pro sankce a po jeho schválení;

e) předmětem soudcovského, správního nebo rozhodčího zástavního práva nebo rozhodnutí; v tomto případě mohou být finanční prostředky a hospodářské zdroje použity k uspokojení pohledávek zajištěných takovým zástavním právem nebo být předmětem výkonu takového rozhodnutí, pokud zástavní právo bylo zřízeno nebo rozhodnutí bylo vydáno přede dnem přijetí rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1907(2009) a není ve prospěch osoby nebo subjektu uvedených v odstavci 1, a po oznámení Výboru pro sankce ze strany dotyčného členského státu.

4. Odstavec 2 se nepoužije na připisování na zmrazené účty:

a) úroků nebo jiných výnosů z těchto účtů; nebo

b) plateb na zmrazené účty splatných podle smluv, dohod nebo závazků uzavřených nebo vzniklých přede dnem, ke kterému se na tyto účty začala vztahovat omezující opatření,

pokud se na tento úrok, jiné výnosy či platby i nadále vztahuje odstavec 1.

5. Výjimky uvedené v odst. 3 písm. a), b) a c) mohou být uděleny poté, co dotyčný členský stát oznámí výboru svůj záměr případně povolit přístup k těmto finančním prostředkům, a hospodářským zdrojům, a pokud do tří pracovních dnů od tohoto oznámení neobdrží od Výboru pro sankce zamítavé rozhodnutí.

Článek 7

Rada vyhotovuje seznam uvedený v příloze a provádí jeho změny na základě rozhodnutí Výboru pro sankce.

Článek 8

Toto rozhodnutí bude přezkoumáno, pozměněno nebo případně zrušeno v souladu s příslušnými rozhodnutími Rady bezpečnosti OSN.

Článek 9

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

Článek 10

Toto rozhodnutí bude vyhlášeno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 1. března 2010.

Za Radu

předseda

D. LÓPEZ GARRIDO

PŘÍLOHA

Seznam osob a subjektů uvedených v článku 3